

ת"פ 34650/08/19 - מדינת ישראל נגד א' א' ש' ב'

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 34650-08-19 מדינת ישראל נ' ש' ב'

לפני כבוד השופט - ס. הנשיא רועי פרי

המאשימה מדינת ישראל

באמצעות תביעות תל אביב

ע"י ב"כ עו"ד שירן ג'ובני

נגד

א' א' ש' ב'

הנאשם

באמצעות ב"כ עו"ד שמרית צור

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון דיוני, בעובדות כתב האישום המתוקן בתיק המוביל בעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977. הנאשם צירף תיק נוסף ת"פ 30388-08-20 בו הורשע עפ"י הודאתו, בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה נוספת של איומים לפי סעיף 192 לחוק.

2. למקרא עובדות כתב האישום המתוקן בתיק המוביל, עולה כי ביום 11.8.19 בשעת ערב, התקשר הנאשם למוקד הארצי של שירותי בריאות מכבי והלין באוזני המוקדנית על כך שבקשתו לבדיקת MRI אותה הגיש באמצעות הרופא שלו נדחתה פעמיים. באותן הנסיבות, הפציר הנאשם באוזני המוקדנית כי הוא אדם חולה שסובל מכאבים עזים ואיים כי אם לא יאשרו לו את הבדיקה אזי: **"אני עלול להרביץ לרופא עד שייצא לו דם מתוך הגולגולת, אני אתפוס איזה רופא, אני אדפוק לו את הראש עד שאני אפצע אותו קשה או משהו למה אני מתחיל לקבל שגעון שאני לא ישן חודשים. אני פקעת עצבים ובסוף אני אעשה מעשה קיצוני, רופא לא מפחיד אותי, משטרה לא, בית משפט לא, בית סוהר לא, שום דבר".** בהמשך השיחה איים הנאשם באוזני המוקדנית: **"אני אשרוף את סניף לה גארדיה מכבי בתל אביב יד אליהו, אני אשבור את החלונות שם, אנפץ את הזכוכיות ואזרוק בפנים בקבוק תבערה אם אני לא אקבל מענה".** זאת ועוד, איים הנאשם: **"אם אני אסבול לפחות אני אגרום לכם נזקים".** בהמשך השיחה איים הנאשם באוזני מוקדנית נוספת: **"את רוצה שאני ארביץ לאיזה רופא, אדפוק לו את הראש בקיר, זה מה שיקרה, אני לא מכיר דרכים אחרות, אם לא יאשרו לי אני ארביץ לאיזה רופא אני אפרק לו את הצורה. אני מחר אלך ואשרוף את הסניף של מכבי, את יכולה להגיד את זה למשטרה".**

3. למקרא עובדות כתב האישום המתוקן בתיק הצירוף (ת"פ 30388-08-20), על רקע סירוב בקשתו של

הנאשם לקבלת דיור ציבורי - דירת עמידר, הגיע הנאשם ביום 5.8.20 בשעה 16:30 לסניף עמידר ברחוב קרליבך בתל-אביב. באותן נסיבות, איום הנאשם על עובדי המשרד, באומרו: "**אני אקח אקדח ויהרוג את כולם ואשרוף את הסניף יחד אתכם..אתם יכולים גם להזמין משטרה ולא אכפת לי אני אביא אקדח וירה בכם ואעלה את הסניף באש ולא אכפת לי ממשטרה ומאחרים. אם תוך יומיים אני לא מקבל דירה אתם תרגישו אותי**".

4. לא נקשר הסדר עונשי בין הצדדים וכל צד טען כראות עיניו. הנאשם נשלח לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן וחוות דעת הממונה על עבודות השירות.

5. **התובעת המלומדת,** הפנתה לרישום הפלילי של הנאשם (ת/1) תוך שעמדה על נסיבות ביצוע העבירות בתיק העיקרי ובתיק הצירוף, לערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם. הדגישה כי מדובר באיומים כלפי עובדי ציבור, מוקדנים ועובדי "עמידר", והפנתה לתוכן האיומים ולקשר הסיבתי בין תוכן האיומים והמניעים שעמדו בבסיסם. כמו כן, טענה כי העבירות בוצעו בפער של שנה ומשכך לא ניתן לטעון בדבר תקופה קשה אותה עובר הנאשם, העבירות אינן סמוכות זו. לאור הדברים, עתרה למתחם עונשי הולם הנע בין 3 חודשי מאסר ועד 10 חודשי מאסר לכל אישום. הפנתה לפסיקה.

התובעת ציינה כי הנאשם שהה במעצר בתקופה שבין 12.8.19-15.8.19 וכן 12.8.20-14.8.20. הפנתה לתסקירים שהוגשו מאת שירות המבחן בעניינו של הנאשם וטענה כי עולה מהם תמונה לא חיובית, שכן בעוד שבתחילה הנאשם הביע רצון להיעזר בטיפול, בפועל נמנע מלעשות כן, לא ניצל את היד שהושטה לו והתקשה להתמסר להליך השיקומי. מכאן, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית-שיקומית בעניינו. הפנתה לכך ששירות המבחן התרשם מנסיגה במצבו הנפשי של הנאשם, לסירובו לפנייה לפסיכיאטר ולחשש להישנות ביצוע עבירות ע"י הנאשם. לנאשם 3 הרשעות קודמות והרשעתו האחרונה רלוונטית לעניינו, בגין איומים כלפי עובדת סוציאלית. לפיכך, עתרה למקם את הנאשם ברף העליון של מתחם העונש תוך שעתרה להשית עליו מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

6. **הסנגורית המלומדת,** עשתה ככל שניתן לטובת מרשה תוך שלימדה עליו סנגוריה רהוטה. הסנגורית העידה את עו"ס אלי מור, מהיחידה לדרי רחוב בעיריית תל אביב, המכיר את הנאשם ומסייע לו מזה 3 שנים ואשר הגיש דוח סוציאלי בעניינו - **1/ו**. עו"ס מור עמד על קשייו של הנאשם ועל הסיוע שהיחידה מעניקה לו בהיותו דר רחוב. עו"ס מור ציין כי הנאשם מתקשר אליו, בוכה צועק ומאיים, אך לא אירע כל מקרה של אלימות, תמיד ידע להציב לו גבולות. סיפר על מצוקת הנאשם ועל פניותיו לקבלת סיוע ועזרה.

7. הסנגורית הפנתה לתעודת הנכה של הנאשם, רישיון להחזקה ושימוש בקנאביס רפואי וצבר מסמכים רפואיים (**2/ו**). הסנגורית הפנתה לנסיבות ביצוע העבירות והדגישה כי בתיק העיקרי מדובר באיומים שבוצעו בשיחה טלפונית, שהופנתה למוקדנית, איום כללי ערטילאי כלפי רופא שאינו מסוים. ציינה כי הנאשם דר רחוב, המוכר לרווחה מזה כ-20 שנה, הסובל ממצוקה כלכלית וממצב רפואי מורכב אשר הדרדר בעת האחרונה. טענה כי הנאשם מזה שנים מנסה לקבל דיור ציבורי ולממש את זכויותיו, אך נתקל כל פעם בסירוב, בין אם מוצדק ובין

אם לאו וכל מאמציו העלו חרס. לטענתה, בשמיעת השיחה המוקלטת עם המוקד ניתן להבחין כי מעשיו של הנאשם נבעו ממצוקה קשה בה היה שרוי וקריאתו לעזרה ולא מתוך כוונה להפחיד את נציגת השירות. לגבי תיק צירוף, טענה כי על אף ששם מדובר באיום פרונטלי, המעשים בוצעו על רקע מצוקתו של הנאשם. לאור הדברים, טענה כי על אף שמדובר במספר אירועים, יש לראות את הדברים כמקשה אחת ולקבוע מתחם עונשי הולם כולל אשר מתחיל ממאסר על תנאי. הפנתה לפסיקה. טענה כי רצינות האיום אינה ברמה גבוהה.

הסנגורית ציינה כי הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו עוד בשיחתו עם המוקדנית והודה במעשיו בשני האירועים כבר בתחנת המשטרה. הפנתה לתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם, ללקיחת האחריות המלאה מצדו על מעשיו, להבנת הפסול שבמעשיו, לקושי של הנאשם בוויסות התנהגותו ולרצונו בטיפול. טענה כי הנאשם סירב לטיפול האנטי פסיכוטי בתל-השומר משום שלא אובחן כחולה נפש. כמו כן טענה כי שניסה לקחת את הטיפול הזה בעבר, הטיפול הוביל לעיוותים בגופו ולקריסת מערכת העיכול שלו, בשל מחלת הקרוהן ממנה הוא סובל. הנאשם ניסה להילחם בממסד וגם במוסד ביטוח לאומי ואף נעזר בכך בעו"ס גילי תמיר, אך סורב לסל שיקום משום שלא עובד. הסנגורית הפנתה לכך שלנאשם אחוזי נכות גבוהים. הפנתה לאמור בתסקיר שירות המבחן לכך שהתנהגותו לא מונעת מדפוסים אלימים מושרשים, אלא ממצוקה. הפנתה לכך שהנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן, שמר על קשר רציף, הביע רצון לשינוי וטיפול ופנה לגורמי טיפול שונים מיוזמתו. עם זאת, טענה כי ניסיונותיו לקבלת טיפול לא התקדמו, הוא נפל "בין הכיסאות" ואין לשירות המבחן טיפול מתאים להציע לו. הפנתה לכך ששירות המבחן סבור כי קיים סיכון נמוך לביצוע עבירות נוספות מצד הנאשם. ציינה כי לנאשם עבר פלילי לא מכביד על רקע מצוקה דומה, אין לחובת הנאשם תיקים פתוחים. טענה כי הנזק שעלול להיגרם לנאשם בעטיה של ענישה בדמות מאסר הוא גדול. ציינה כי הנאשם שינה את אורחות חייו ופונה היום בדרכים החוקיות המקובלות. לאור הדברים, עתרה הסנגורית לאימוץ המלצת שירות המבחן ולהתחשבות בנסיבותיו הייחודיות של הנאשם, למיקום הנאשם בתחתית מתחם הענישה ולהסתפקות בימי מעצרו ובמאסר מותנה. באשר לרכיב הכספי, הפנתה למצבו הכלכלי הקשה של הנאשם וביקשה להימנע מפיצוי וקנס ולכל היותר להטיל עליו התחייבות כספית.

8. **הנאשם בדברו האחרון**, ציין כי הוא מוזיקאי ואמן. הביע צער וחרטה על מעשיו. ציין כי בשנים האחרונות חלה החמרה וירידה במצבו הקוגניטיבי. ציין כי עבר טראומה עקב שתי תאונות דרכים בהן היה מעורב בגילאים 6 ו-12. ציין כי היו לו רגעים של נתק בהתפרצויות, של איבוד השליטה, "כשלתי בלשוני, אני איימתי, אני מודה. חיים ומוות ביד הלשון במקרה הזה". ציין כי יכול לבצע עבודות שירות במגבלות.

דין והכרעה

9. על פי תיקון 113 לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, אשר מכון יצירת יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

על בית המשפט, בקביעת מתחם העונש ההולם, להתייחס לנסיבות ביצוע העבירה, הערך המוגן שבבסיס העבירה ומידת הפגיעה בו, ובמדיניות הענישה הנוהגת.

10. נסיבות ביצוע העבירות מושא תיקנו מלמדות על חומרהבלתי מבוטלת. המדובר בשני מקרים בו הנאשם מאיים על נותני שירותים לציבור. בהזדמנות הראשונה הוא מאיים על שתי מוקדניות של מכבי שרותי בריאות, באמצעות הטלפון, בפגיעה שלא כדין ברופאים ובנכסיה של קופ"ח מכבי, והכל על רקע דחיית בקשתו לעריכת בדיקת MRI.

המדובר באיומים קשים של תקיפת רופא "עד שייצא לו דם מתוך הגולגולת", תוך איום לשריפת סניף לה גארדיה של קופ"ח מכבי, ניפוץ הזכויות שבמקום והשלכת בקבוק תבערה.

בתיק הצירוף המדובר על מקרה בו הנאשם מגיע פיזית לסניף עמידר ברחוב קרליבך בתל אביב תוך שאיים על עובדי המשרד, כי ייקח אקדח ויהרוג את כולם תוך שישרוף את הסניף יחד עמם, והכל אם תוך יומיים לא יקבל דירה, במסגרת דיור ציבורי.

11. הפכנו לחברה אלימה. אלימה בכביש, אלימה במוסדות הציבור, כלפי נותני שירות לציבור. אלימה ברשתות החברתיות.

גילויי אלימות ואיומים כלפי נותני שירות, ממלאי תפקיד ציבורי ואנשי רפואה הפכו לחזון נפרץ במחוזותינו. בית המשפט אינו יכול לעמוד מנגד ולהסתפק בגינוי מילולי או באמירות חינוכיות כאלה או אחרות.

על בית המשפט לנקוט ביד קשה, בענישה הולמת, כלפי כל מי שמעז לנקוט באלימות או באיומים כלפי רופאים, נותני שירותי רפואה ונותני שירות לציבור.

רופאות, רופאים, אחים ואחיות, מאבטחים בבתי החולים ונותני שירותים נוספים במוסדות הרפואיים מותקפים השכם וערב במקומות עבודתם, חרף עבודת הקודש אותה הם ממלאים לטובת הציבור. יש להגן על עובדים אלה ולהוקיע כל מעשה אלימות או איומים המופנים כלפיהם.

12. גם אם האיומים בוצעו מתוך מצוקה כזו או אחרת שחוה הנאשם, המדובר באיומים קשים, איומים בפגיעה בנפש, איומים בשריפת מקום ציבורי והשלכת בקבוק תבערה. במקרה הראשון האיומים בוצעו כלפי רופאים דרך שיחה עם שתי מוקדניות, איום טלפוני לרבות איום כלפי סניף קופ"ח מכבי בתל אביב. במקרה השני המדובר בהגעה פיזית למשרדי עמידר, תוך ביצוע איום פיזי כלפי אנשי המשרד כי ייקח אקדח ויהרוג אותם וישרוף את הסניף עמם. המדובר בקפיצת מדרגה.

13. הערכים המוגנים הם ערכים של שלמות הגוף והנפש ובתוך כך שלווה נפשו של האדם תוך אפשרות לחיים חופשיים מלחצים, ראו לדוגמא: ע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל (1989) כאשר הפסיקה ערכה הבחנה בין איום מילולי לבין איום באמצעות אמצעי מדגים, או אז, המתחם העונשי גבוה יותר.

14. בנסיבות אלה, בשים לב לאיומים כלפי נותני שירות לציבור במסגרת תפקידם, בית המשפט לא יכול להסתפק בענישה הצופה פני עתיד.

15. כידוע, על פי תיקון 113 מתחמי הענישה נקבעים על פי אירועים ולא על פי אישומים.

במקרה שלפנינו, סבורני כי מדובר במסכת עבריינית אחת, שקיים קשר הדוק בין המעשים, שכן גם אם אין בנמצא סמיכות של זמנים, הרקע וההקשר זהים ומשכך יש להשקיף על מכלול מעשיו של הנאשם, כאירוע כולל אחד - ראו והשוו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.4.14); ע"פ 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (13.9.15).

16. לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, עמדתי על נסיבות ביצוע העבירות, הערכים המוגנים והפגיעה בהם, בשים לב למדיניות הפסיקה הנוהגת, מצאתי לקבוע מתחם עונשי הנע בין מאסר ולו קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל- 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד ענישה נלווית.

ראו בין היתר: רע"פ 4935/17 סימנדויב נ' מדינת ישראל (24.8.17); ע"פ (מרכז) 35610-09-20 אבו גאנם נ' מדינת ישראל (29.11.20); עפ"ג (תל-אביב) 62054-08-21 ממנ נ' מדינת ישראל (22.11.21); ת"פ (תל-אביב) 65493-11-20 מדינת ישראל נ' אסי (15.2.21); ת"פ 8897-09-10 מדינת ישראל נ' גולן (27.6.16); ת"פ (ב"ש) 20667-02-15 מדינת ישראל נ' מחמד אלטורה (10.1.16); ת"פ 30928-09-15 מדינת ישראל נ' אזנאו (10.12.15); ת"פ 15833-07-21 מדינת ישראל נ' אלמקיאס (17.10.21).

מיקומו של הנאשם בתוך המתחם

17. הנאשם, בן 48, גרוש, היה דר רחוב עובר למעצרו ולאחר שחרורו מהמעצר שהה בבית הוריו. הנאשם עבד לסירוגין כתקליטן באירועים. לנאשם עבר פלילי הכולל 3 הרשעות קודמות, ובין היתר בעבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק ואיומים.

הנאשם הודה בפתח משפטו, הביע צער וחרטה על מעשיו וחסך בזמן שיפוטי ניכר, בזמנה של התביעה הכללית ובזמנם של עדי התביעה.

18. לתיק הוגשו ארבעה תסקירים מאת הגורם המקצועי הוא שירות המבחן הסוקרים את נסיבות חייו האישיות והמשפחתיות של הנאשם. הנאשם הוא הבכור במשפחת מוצאו ולו שלושה אחים. הנאשם גדל למציאות משפחתית מורכבת שלא תפורט מפאת צנעת הפרט. הנאשם התגרש לאחר 8 שנות זוגיות מבלי שנולדו לזוג ילדים. למד לימודי מוסיקה בבית ספר למקצועות הרדיו ולאחר מכן התמקצע כתקליטן ולמד לימודי הפקות אירועים. בהיותו בן 6 עבר הנאשם תאונת דרכים, בעקבותיה סובל עד היום מפוסט טראומה, כאבים ומתמודד עם הפרעות קוגניטיביות ונפשיות. לאור מצבו הרפואי והמורכב קיבל הנאשם היתר לשימוש בקנביס רפואי.

הנאשם מוכר לשירותי הרווחה כדר רחוב. עם זאת, לא נמצא עומד בקריטריונים לקבלת דיור ציבורי. טופל בעבר בטיפול פסיכולוגי לאור פוסט טראומה ממנה סובל, אך התקשה להתמיד בטיפול ומכאן שהופסק.

שירות המבחן התרשם כי מדובר בנאשם המנהל אורח חיים לא יציב מזה שנים רבות, המתקשה לגלות יציבות במסגרות שונות בחייו וחווה קשיים רגשיים ונפשיים. עם זאת, התרשם כי הנאשם לוקח אחריות מלאה על ביצוע העבירות, מכיר בבעייתיות בהתנהגותו באשר לוויסות העצמי ומביע רצון וצורך בקבלת טיפול הולם, בפרט מהחשש בהחמרה והדרדרות במצבו. כמו כן, שירות המבחן התרשם מהיעדר דפוסים עבריינים או אלימים מושרשים אצל הנאשם וסבור כי התנהגותו התוקפנית היא תולדה של מצוקה רגשית מתמשכת בה מצוי, כאשר לתפיסת הנאשם הוא לא מקבל מענה הולם עבורו. שירות המבחן מעריך כי הנאשם נתון בסיכון ברמה בינונית להישנות התנהגות בעלת מאפיינים אלימים בחומרה בינונית, במיוחד במצבי דחק, במקרים בהם צרכיו לא יענו.

לאור המצוקה הרגשית והנפשית של הנאשם והעובדה כי ענישה הרתעתית בעבר לא הובילה להפחתת הסיכון בהישנות עבירות והנאשם שב וחזר על מעשיו, המליץ שירות המבחן על דחייה בת שלושה חודשים לעודדו לטיפול במחלקה פסיכיאטרית בתל-השומר.

בתקופת הדחייה, הגיע הנאשם לפגישת אבחון במחלקה פסיכיאטרית בתל השומר ולאחריה לפגישה נוספת אצל הפסיכיאטר. עם זאת, לא נמצא טיפול נזירופסיכולוגי אותו ביקש והנאשם פירש זאת כדחייה מטעם בית החולים, תוך התעלמות ממצבו ומצרכיו. לנוכח תחושה זו סירב להמשיך פגישות במסגרתם. שירות המבחן, שב והתרשם כי הנאשם מצוי במצוקה רגשית עמוקה ומביע רצון וצורך בטיפול, אך בפועל נמנע מלעשות כן ומתקשה להתמסר לאפיק המוצע לו, לאור התמודדות לאורך השנים עם הפרעות קוגניטיביות ונפשיות, בעיות עצבים וקושי בוויסות עצמי.

שירות המבחן לא הרים ידיו והמליץ על דחיה נוספת בדיון, לצורך בחינת שילובו של הנאשם במכון לשיקום נפגעי ראש בתל אביב.

במהלך תקופת הדחייה השנייה, המשיך הנאשם להביע את רצונו להשתלב בטיפול ושירות המבחן המשיך לנסות לקדם את שילובו במכון הלאומי לשיקום נפגעי ראש, אולם הדבר לא הסתייע.

בנוסף שירות המבחן התרשם מנסיגה במצבו הנפשי של הנאשם, הביע חשש לסכנה לחייו של הנאשם וחש מצוקה ותסכול מצד הנאשם וקריאה לעזרה. שירות המבחן שב ושיקף לנאשם כי לא ניתן יהיה לקדם את מצבו בלא היענות מצדו להמלצותיו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו מתאים לטיפול המוצע על ידו לעוברי חוק ועליו להתחבר לטיפול ייעודי לסובלים מפגיעות ראש. עם זאת, נוכח מאפייניו של הנאשם ציין כי עולה קושי לסייע לו.

במהלך תקופת הדחיה השלישית, המשיך שירות המבחן לעמוד בקשר עם הנאשם שמסר כי ממשיך להגיע לפגישות אצל הפסיכיאטרית בקופת החולים. כמו כן, שירות המבחן הצליח ליצור קשר עם המוסד לביטוח לאומי, אך מהשיחה עמם עלה כי הנאשם לא יוכל להתקבל לטיפול במכון "רקנאטי" לנפגעי ראש מאחר והוא מתקשה

להשתלב בשוק העבודה ואינו עונה לקריטריונים הנדרשים לצורך קבלתו למכון. מכאן, הוצע לשירות המבחן לבחון עבורו קבלת טיפול במרכז יום "פויורשטיין" בכפר סבא, מרכז שיקומי לנפגעי ראש. ברם, הנאשם שלל נכונות לקדם מהלך מסוג זה. שירות המבחן ציין כי על אף מאמצים רבים שנעשו לקידום עניינו, בלטה גישתו הדרשנית והתנהגות בעלת קווים אובססיביים.

שירות המבחן ציין כי מעבר למצוקה שמבטא הנאשם, הוא נעדר כוחות לקדם את עצמו באופן אחר, תוך הפגנת מוטיבציה מסויגת ובררנית, תוך נטייה להתנהגות דרשנית ומאיימת.

השירות לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם במסגרת שירות המבחן. השירות ממליץ שלא למצות את הדין עם הנאשם תוך התחשבות בקשייו וחידוד בפניו אחריותו למצבו.

19. הנאשם שהה 7 ימים במעצר ממש ותקופה לא מבוטלת בתנאים מגבילים, ללא הפרות וללא פתיחת תיקי מב"ד חדשים.

20. מכלל הטעמים דלעיל ובתוך כך נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ובין היתר, **מצבו הנפשי והרגשי של הנאשם**, כעולה מטיעוני הסנגורית המלומדת, תסקירי שירות המבחן, עדותו של עו"ס מור בפני והמסמכים שהוגשו - ס/1, ס/2, מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, היותו דר רחוב, נטילת אחריות, חסכון בזמן שיפוטי ניכר, צירוף התיק הנוסף וניקוי השולחן, התנאים המגבילים בהם שהה ללא פתיחת תיקים חדשים ומנגד עברו הפלילי הרלוונטי והעדר טיפול חרף ניסיונותיו החוזרים ונשנים של שירות המבחן לרתום את הנאשם לאפיק טיפולי כזה או אחר - מצאתי, **לא בלי התלבטות**, ובעיקר לאור מצבו הרפואי והרגשי של הנאשם למקם אותו באזור תחתית מתחם העונש ההולם בתיק זה.

ודוק, לא מצאתי מקום לסטות בנסיבות תיק זה ממתחם העונש ההולם. נסיבות ביצוע העבירות מלמדות על חומרה לא מבוטלת - איומים קשים ומנגד הנאשם לא שולב באפיק טיפולי חרף הניסיונות הרבים שערך שירות המבחן.

21. **אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

1. מאסר לתקופה של 45 ימים, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם: 15.8.19-12.8.19;

12.8.20-14.8.20, המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות, במגבלותיו הרפואיות של הנאשם, לפי 6.5 שעות עבודה ביום, בהתאם לחוו"ד הממונה על עבודות השירות שהוגשה לתיק.

על הנאשם להתייצב לריצוי עבודות השירות ביום 1.11.22 עד לשעה 08:30, כשהוא מצויד בתעודת זהות, במפקד שב"ס - מחוז המרכז, יחידת עבודות השירות רמלה.

אני מזהיר את הנאשם כי אי מילוי עבודות השירות עלול להוביל להפסקתן וריצוי יתרת התקופה מאחורי סורג ובריה.

2. מאסר על תנאי בן 5 חודשים למשך שלוש שנים מהיום והתנאי שלא יעבור בתקופה זו כל עבירת איומים או אלימות.

3. אני מחייב את הנאשם בהתחייבות כספית בסך של 2000 ₪ למשך שנתיים, והתנאי שלא יעבור בתקופה זו כל עבירת איומים או אלימות.

צו כללי למוצגים - המוצגים, ככל שישנם בתיק זה, יטופלו בהתאם להחלטת קצין משטרה מוסמך.

ככל שקיימת הפקדה בתיק זה או בתיקים קשורים - מ"י/מ"ת 34634-08-19, 30389-08-20 תושב לנאשם או למי מטעמו, בכפוף לכל דין או החלטה אחרת.

המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ט תמוז תשפ"ב, 18 יולי 2022, במעמד הצדדים.

הנאשם: אני מבין את תוכן ההתחייבות שהוטלה עליי, ואני מתחייב להימנע מביצוע עבירות כאמור בהתחייבות.